

8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Γ ΛΟΥΚΑ)

Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (ἡ αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

ᾠχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. δ' Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

 ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

 Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

 μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο

 μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλ. δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον
 θα να τον σκυ λε ευσας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη
 πα ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την
 φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Α νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α παν

των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α
παν σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε
λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε
στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

A να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θε νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ

πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον

το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε

φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον

λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι

κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω

τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο

ο σμω και α φεις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι

α του το βο ω ω μεν αυ τη πρε σβευ ε τω σω Υι

ω και Θε ω των πται σμα των α φεις δω ω ρη σα α

σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον

το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Aνθρωποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι

σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε

κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε
με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η
ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του
θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
Δόξα

Tα μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μουσαι ο
τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο
κη σας σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων
Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Eπι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σαρκωθη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
 μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ραπλα τυ
 τε ρανου ρα νων α πειειρ γα σα α το ε πι σοι και
 ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
 σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ
Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε
 ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την
 ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
 τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
 α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προ στο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ς σαι ⁹

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ⁹ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νσ ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ⁹

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ

Υι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω
ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α
μαρ τι ι ι ι ας ^υ₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε ^υ₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ ^υ₂₂ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ

σς σαρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^υ₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^υ₂₂ Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^υ₂₂ Α

λλη λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ

ο ο ο ο ος ^υ₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι^{v' zz} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ σαι προς τομνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ σ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ σ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ρ

Εκ νεοτητος μου ο εχθροος μεπει
ραζειταις ηδο ναισφλεγει με εγω δε πεποιθωσ εν
σοι Κυριε τροπουμαι του τον

Οι μι σου ντες Σιων γενηθη η τωσανδη
πριν εκσπαση η ναι ως χορτος συγκοψει γαρ Χριστος
αυχεενας αυτων το μη βασανων

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι
ωνων α μην

Αγιω Πνευμα τι το ζηντα παντα φως εκ
φωτοος Θεος μεγασ συν Πατρι υμου ουμεν αυ

το ο και τω λο γω ^v_{δλ}

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο

πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον ^v_{δλ}

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει

ει και κο λα σει ^v_{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^v_{δλ}

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ

χει το θει ον ^v_{δλ}

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α
πο των εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρος ου νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρ

κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α

παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τ ε το γαρ

ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον

κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, φιλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτὴ πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγεμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἅγιος Πρωτομάρτυρ Ἰωάννης ὁ Ἄναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η̄ μον ελε η̄ στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ̄ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σε ξαλειψοντο α νο μη μα μθ ⁶

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με ⁶

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω ^Δ και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σοι μονω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σε ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ⁶

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ ⁶

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι ⁶

Ι δὲ ἄρα ἀληθῆ θεῖαν γὰρ πηγήσαντα ἀδελφὰ καὶ αὐτὰ κρυφίᾳ τηρηῖς σοφίᾳ ἀσθεῖς ἐδηλώσωσα ἅπασα μοι οἰοῖται Ὁ ἄχορός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦσα

Ραντίεις μεσσωπὼ καὶ καθάρισθησονται πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Ακούτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτέταπεινώμενα

Αποσρεψόντο πρόσωπον σάποτων ἀμαρτιῶν μὲ καὶ πασάστας ἀνομιὰς μεξάλειψόν

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορριψησμεαποτπροσωπσ και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσ καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουσταςοδσσ καιασε
βεισεπισεεπιστρεψσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιασμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσνησ

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγειλητηναινεσινσ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μδ

Ανα στας ο Ι η σς α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει και
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' και ὁ πρῶτος τοῦ Μηναίου
 (ὦν κοινὸς τῶν προεορτίων και τοῦ ἁγίου) εἰς στ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαιικὴ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, και διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραήλ

δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσµα τῷ Θεῷ ἀναµέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωµεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Δεδοξασµένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαµείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίροµεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡµῶν.

**Κανὼν Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου,
φέροντες ὁμοῦ τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Εἰρµῶν·
Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡµῖν τὰς πύλας.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Δεῦτε λαοί.**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Χαρᾶς ἡµῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταµεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἰ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ συλλήψει, τῆς Θεομήτορος. (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Ἄνθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάµενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωµεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωµίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος καὶ Εἰρµὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡµῶν.

Ῥώµην σοφέ, καὶ θείαν δύναµιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάµενος, πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύµως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

Δόξα.

Ἀποβαλὼν, ἄπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωὴν, καὶ κόσμον ἀρνησάµενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπειλήφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὲ Πατάπιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἰοθεσίας, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, συλλήψει Ἄχραντε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμεως σήμερον, ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς αἴνεσιν, τῆς πανάγνου Μητρὸς θείας συλλήψεως. (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κατέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας βουλευμάτα.

Δόξα.

Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεως, τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι Πατάπιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἡ πρόην στείρωσις, τῶν ἔργων λαμφάντων

νῦν τῶν ἐνθέων, παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ ἐξήρανας, δακρῶν ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμούς, Πατάπιε ἀνέβλυσσας· ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἐνθεός· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, θεοφόρε Πατάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πύλη ἢ ἄβατος, νῦν ἀποτίκτεται, ἢ πόλις ἢ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται· ἢ μόνη Πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλου, τοῖς δικαίοις δηλοῦται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβῶν τῷ Κτίστη· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγὴν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

ᾠχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆι ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης

σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν
ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.
(δ΄ αἰ.)

Στίχ. Φθαρτὸν λειοπῶς, Πατάπιε, γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.

Ὁγδοάτη, Πατάπιε, χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος, ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον
ἐπανελόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ
ἀσκήσας, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθὼν, πλεῖστα κατειργάσατο
θαύματα, τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ ὑδεριῶντας διὰ χρίσεως Ἁγίου Ἐλαίου
ἰασάμενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκίνον θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ
Κυρίῳ τὸ ἑαυτοῦ παρέθετο πνεῦμα. Τὸ σεπτὸν δὲ αὐτοῦ λείψανον
διασώζεται ἄφθορον ἐν τῇ κατὰ τὰ Γεράνια ὄρη ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ ἱερᾷ
μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Στίχ. Ὑπακοῆς καρπὸς γηραιῶν εὐλαβῶν γεννητόρων,
Συλληφθῆναι μέλλει, εἰς τὸ εἰπεῖν ἴδου ἡ δούλη Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο΄,
Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος
καὶ Ὀνησιφόρου. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,
Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὗ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος
Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλῶς, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος
μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ὁ δὲ
Ἐπαφρόδιτος, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος
Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο· Ὁ δὲ
Καῖσαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὗτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν
Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι καὶ
ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχούσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας καὶ
τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν
εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου,
Ἐπισκόπου Κύπρου. (η΄ αἰ.)

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτυη πηλίνης.

Ὅς ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν
γονέων υἱός. Ἦν δέ, δι' ὀξύτητα νοῦς καὶ εὐφυΐαν, πολυμαθής, ἀναγνοὺς
ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν ἐνάρετος, ὡς καὶ
μεγάλων θαυμάτων ἀξιωθῆναι καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ
θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ
παντὸς καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὅς, μετὰ τοῦτο,
πενήτων ἐγένετο τροφεύς· ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης,

ἀδικουμένων βοηθός, καὶ γυμνῶν σκέπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιούτους ἀγῶνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου ἐκ τῶν Ὁ Κρίσπου τοῦ ἀ΄, ἐπισκόπου γενομένου Αἰγίνης. (ἀ΄ αἰ.)

Στίχ. Χριστῷ ὁ Κρίσπος διὰ Παύλου προῆλθε,

ᾧ καὶ δεδούλευκεν ὡς ἔνθεος μύστης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐχαρίου, ἀ΄ ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (~†250)

Στίχ. Τιμῶ σε Εὐχάριε, ὡς εὐχαρίστως,

Οἶα πρωτεπίσκοπον ποιίμνης Τρεβήρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐτυχιανοῦ, πάπα Ῥώμης. (†283)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀνθούσης τῆς ἐν Ῥώμῃ. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βουδόκου (Budoc), ἐπισκόπου Πλουρίνου Τελμέδου (Plourin Ploudalmezeau) ἐν Φινιστέρῃ (Finistère) τῆς Βρεττανίας ἐν Γαλλίᾳ. (ς΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ῥωμαρικοῦ (Romaricus), τὸ πρῶτον μοναχοῦ ἐν τῷ Πετροπαυλείῳ ἀββαείῳ (Luxeuil) ἐν Βουργουνδίᾳ, εἶτα κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Χαβένδου (Habendum) ἐν τοῖς Βοσγίοις ὄρεσι (Vosges) τῆς Γαλλίας. (†653)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Γουνθίλδης (Gunthild), τῆς ἐκ Βιμβόρνης (Wimborne) τῆς νοτίου Ἀγγλίας, εἶτα ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Θουριγγίᾳ (Thuringia) τῆς Γερμανίας. (†748)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Τσέλμα τῆς Ῥωσίας. (†1367)

Στίχ. Ὅρη κατοικεῖ Κύριλλος τὰ Κυρίου,

Ὅ πρὶν ἀσκήσας ἐν ὄρεσι τῆς Τσέλμας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νεοφύτου τοῦ ἐν Λειψῷ σκεπάρνῳ τελειωθέντος. (†1658)

Στίχ. Πέλεκυς πρὸς τὴν ρίζαν κεῖται τῶν ἀσεβῶν,

Πέλεκυς δὲ τὴν κορυφὴν ἐδόξασε τοῦ ὁσίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου τοῦ Χίου. (†1883)

Στίχ. Ἀσκήσας Παρθένιε ἐσχάτοις χρόνοις,

Τῶν πάλαι Ὀσίων τὴν χάριν ἐκφαίνεις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♪ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
ν ὄ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σας το κε ρας
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶς οἰνετός κατὰ σκίουδα σεός
ἡλθεσάρκῳ θείῳ ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεός δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἐὼς ὠνειρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβλητηςστων αγγελων ειρηνην πα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιος προς φως οδηγηθηθεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωανν εμβρον απαπημεσεν
εναλιοςθηροιοι ονεδεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος και σαρκα
λαβων διεληλυθεφυλαξας αδιαφ
θορον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντε

κς σανκα τες χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ ζαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Πα ρ θε νς ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
νδν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρισίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλυνῶ μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρισίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλυνῶ μεν

3

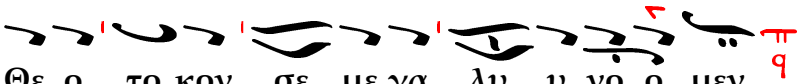
Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρισίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλυνῶ μεν

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

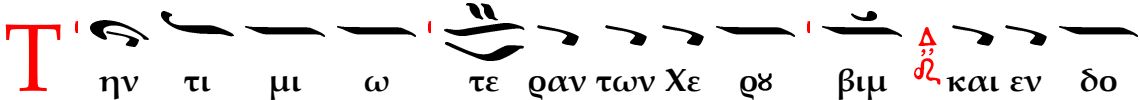

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

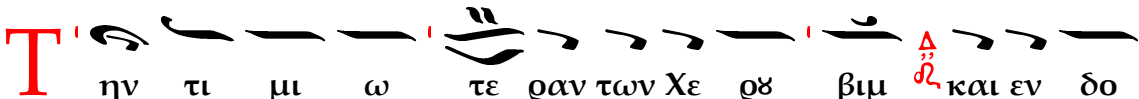

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

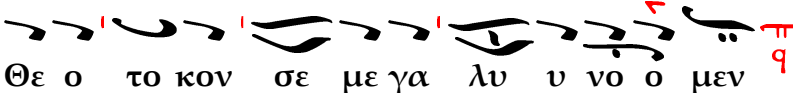
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

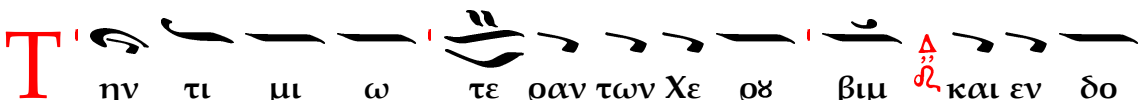

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M

 ε γα λυ νον ψυ υ χη η η μσ ς ς την τι

 μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω

 σρατευ μα των

M

 υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον

 ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρσ βι κον την

 Παρ θε νον την φα ατην χω ρι ι ον εν ω ω

 α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο

 Θε ος ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M

 ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η μσ ς

 τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα

τέ ευ μα α α α α των

M υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα

νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο

νον χε ρα ς ς ς βι ι κον την Πα αρ θε ε ε

νον την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν

ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος

Χρι ι σο ο ος ο θε ε ος ον α νυ μνα

ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου

O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις
δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα
ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νς ς ς
ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Θεοτοχίον.

Ο α να τει ει λας η η λι ος εκ πα α
στῶ ω ως νυμ φι ι ος α πο τῶ τα α φῶ
ση η με ρον και το ον α δη ην σκυ λε ευ σας και
θα να τον κα ταρ γη η σας σε τε κου ση ης προ
σβει ει αις φως η μιν ε ε ξα πο ο στει λον φως
φω τι ζο ον καρ δι ι αις και τας ψυ χα α α α
ας φως βα δι ζειν α παν τας ε εμ βι βα α
ζον εν τρι βοις προ ο στα γ μα α των σῶ και ο ο
δοις τη ης ει ρη η νης

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει
τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ πει υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A^{νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε

α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α αμεις α α αυ

του ου σοι ^{πα}πρεπει υμνος τω ω ω ω ^{νη}θε ε ε ε ω

^χΤου ποιησαι εν αυτοις κριμα ^χεγγραπτον ^αδοξα αυτη ε

σται πα ασι τοις ο σι οισ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτισμων και φι λα ανθρωω πος

^χΑινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου ^ααι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το ^ν αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον ^ν και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το ^β αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^Δ α φθα ρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων ^ν

^χ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου ^Δ αι νει τε αυ

τον κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω συ νη σαυ τ^ν

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου ^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^ν φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ^ν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε ^ν δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα

φην σου και την ε ε γε ε ρ σιν ^ν

^χ Αινειτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος ^Δ αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^ν

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ
αι νει τε αυ τον

εν χορ δαιαις και ορ γα νω

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη

τι τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε

λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α

θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε

ος δι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω

πε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Π ρο σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω

Χριστε την σην εκ τα φου α να στα σιν ^vδι ης η λευ

θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε

σμων ^vκαι ε δω ρη σω τω κοσμως Θε ος ^Δζω ην

αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος ^v

^χ Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου ^Δμη ε πι

λα θη των πε νη των σθ εις τε λος ^v

Tο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρου ντες πα ρα

νο μοι ^θσυν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το

του το ^vσυ δε ως α θα νατος Θε ος και παν το δυ

να α μοις α νε ε στη στρι η η με ε ρος ^v

^χ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ^Δδι η γη

σο μοι πα α αν τα τα α θαυ μα σι α σθ ^v

Πο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε και

ταυ τας συν τρι ψα αντος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο

α ^vτις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν

τοις κα τω τα τοις της γης ^vαλ λα και ως σκη νην κα

τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ε δε
ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον
παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας

Ἐωθινόν Γ'

Ἦχος Γα ϕ

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

της Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι α

ας την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε λι ι

ι ι ζο ο με ε ε νης εκ νε εκ ρων α α

να α α στα α α σι ι ι ιν και αι ε εμ φα α

νει ει ει α αν δια α πι στου ου ου ουν τες οι

οι οι Μα α α α α θη η η οι Μαθη η ται αι

γαι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον το το της

κα α αρ δι ι ι ι α ας σκλη η η ρο ο ον αλ

λα α α α τοις ση μει ει ει ει οισ κα θο πλι σθεν τες

και θαυ μα α σι προς το κη η ρυ υ υ υ γμα α α α α

πε στε ε ελ λο ο ον το ο και Συ μεν Κυ ρι ι

ε προ στον αρ χι φω τον α νε λη η η φθη ης

Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη η η η η η η η

ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υ το ο ο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ο ον παν τα χου ου ου ου τον λο

γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου με ε ε νοι οι

δι ο οι οι φω τι σθε ε εν τες δι ι α α αυ

των δο ξα α α α ζο ο με ε ε εν Σου την

εκ νε κρω ων α να α α α στα α α α σιν φι

λα α α αν θρω πε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

^Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω ^Δ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις ευ δο κι α ^ν
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν

Κ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε

Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς

Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν

τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ

τ ι ι α ς τ ο υ κ ο σ μ ο υ

Π ρ ο σ δε ξ α ι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η μ ε ν ο ς εκ

δε ξ ι ω ω ν τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς Α γ ι ο ς Σ υ ε ι ε ι μ ο ν ο ς

Κ υ ρ ι ο ς Ι η σ ο υ ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε ι ς δ ο ο ξ α ν Θ ε ο υ Π α τ ρ ο ς

α μ η η ν

Κ α θ ε κ α α ς τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω ς ε κ α ι

α ι ν ε ε σω τ ο ο ν ο μ α α σου ε ι ς τ ο ν α ι ω ω ν α κ α ι

ε ι ς τ ο ν α ι ω ν α τ ο υ α ι ω ν ο ς

Κ α τ α ξ ι ω σ ο ν Κ υ ρ ι ε εν τ η η με ρ α τ α

αυτη α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρά τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α ας

Α να στα ας εκ τῃ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τῶ α δὲ ε λυσας το κα τα κριμα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θρῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
 ρυ γμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χεσ τη
 οι κῶ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}δλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}βγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε ξ υ ψους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α ς ι ς η
 μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α ς ι ς η
 μ ω ν Κ υ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
 μ ε ν χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε
 θ ε ο υ ο α ν α σ τ α α α α ς εκ νε κ ρ ω ω ω ω
 ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ξ υ ψουσκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα φ

Η Πα θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη

λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
 ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-Ϟ

Δι
λε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι α α α γι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

Κυριακῆς ΚΕ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τῷ Ἰσραὴλ

μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικη

τήριον αὐτῶν ἐν Σιών

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἐφ. δ' 1-7)

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϑ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
 μεν α αυ τω

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α
 α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 10-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὲ Δι̇

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

ᾠχος πλὴν Νη ς

Ο ι τα α α α α α α α Χε ε ε ε ε
ε ρ ρ ρ ρ ρ ρ βι ι η ι ι ι ι μ μ
υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι κω ως ε ι κο
νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ον τε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω
ω ω τρι α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι το ον τρι σα α α α α α α α το ο ον
τρι σα α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ ο σα
α α α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ σα δον
τε ε λε ε ε ε ες πα α σαν τη ην βι ω ω

Γα
 τι ι κη η η η ην α πο θω ω ω ω ω
 Πα Νη
 με α πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι η ι ι ι με ρι μνα α ηα α α α αν
 Νη Πα
 Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 Δι
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε α α α α
 Δι Πα Νη
 α α των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο με
 Νη
 ε ε ε ε νοι
 Νη
 Τ αις α αγ γε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι
 Δι Πα Δι
 ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αις α
 Πα Δι
 ο ο ρα α α α α α α τω ω ως δο ρυ
 Πα Νη
 φο ρθ ς ς ς ς ς με ε ε ε ε νον τα
 Νη
 α α α α ξε ε τα α ξε σιν Α λλη η λθ ς ς
 Δι
 ς ς ς ς ι ι ι α α α α α α α
 Νη
 α α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρῆση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος πλ' Νη

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρ α σχ ο Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ο Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ο Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ο υ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ο Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ο υ Κυ υ υ υ ρ ι ε

Σ οι Κυ υ ρ ι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι σ ο

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μϛ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ
υ ση ης μϛ ^{ν'}₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{ν'}₂₂
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ
ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ ^{ν'}₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₂₂
Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ²² ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις ²²

A α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂ ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η ην ^{ν'}₂₂

Σ ε υ υ μν ς ς μεν ^{ν'}₂₂ σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν ^{ν'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε ^{ν'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α ς ς ς ς

ς ^{α'}₂₂ ο θε ε ο ο ο ς η η η μων ^{ν'}₂₂

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ω α λη η θω ω

ω ω ω ς ^{ν'}₂₂ μα κα α ρι ζει εν σε ε ε ε τη

η η ην θε ε ο ο το ο ο ο κον ^{ν'}₂₂ την α ει

μα α κα ρι ι ς ο ον και πα να α μω ω

μη η τον ^{ν'}₂₂ και μη η τε ε ε ρα α α α

τ ς ς θε ς ς ς η η η η μων ^{ν'}₂₂ την τι

μι ω ω τε ε ε ρα αν των χε ρ ς ς βι ιμ

και εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υγ κρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ωων Σε ε
 ε ε ρα α α αφιμ την α δι α α φθο ο
 ο ο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο
 ο γο ο ο ον τε ε ε ε κϝ ϝ ϝ σαν
 την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο
 κον σε ε ε με ε ε ε γα α α α
 λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ', Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος Νη ρ

A Νη
 ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω
 μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε

ε ε ραντων Χε ε ρου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
 κουου ου σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
 κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄναστασιου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ι ζειν σε ε την Θε ε ο
 το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι μι
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ

κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι μι ^v _{δ2} την

α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως ^v ₂₂ Θε ον Λο

ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν ^v _{2x} την

ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο ο κο ο ον ^v ₂₂ σε

ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο

με ε ε ε εν ^v _{δ2}

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος ^λ _{δ2} Νη

A ^{Nη} ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

^M αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

^v ₂₂ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

^v _{δ2} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

^{Nη} χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει

^M ει ει ει τε ^v _{δ2} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο

^{Nη} ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α χα α α

Ἦχος Δι-θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιν αλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνησην
τες αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δο
ξαν σου οτι ηξιωσας ημας των α
γιων σεμετασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων τας την δι και ο συυνησ
Αλληλια Αλληλια Αλλη
λια

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ

αι ω ω νο ο ος